

El bon gust de la senzillesa

La història. Provença, ara. Louise, vídua de 37 anys i dos fills, regenta una granja de melmelades que els crèdits bancaris assetgen, però un bon dia atropella Pierre amb el cotxe.

La pel·lícula. El nom fa la cosa. I l'etiqueta fa la cosa estàndard. Així, classificar la pel·li d'avui de comèdia romàntica indueix a reduir-la, fer-la vulgar. Però el bo del cas és que *Pastel de pera con lavanda* és una

comèdia romàntica que ja et toca la pera des de l'horrible títol espanyol: l'original francès, *Le goût des merveilles*, el gust o sabor de les meravel·lès, defineix màgicament de què va la cosa, a saber, un conte de fades entre una grangera en dificultats econòmiques i un autista amb problemes psicosocials. Se-

guint fil per randa amb el Vladímir Propp de *La morfologia del conte*, tenim l'heroïna, el príncep transgressor, el donant i el drac endrapasomnis. Tot condimentat al gust de l'aquí i ara. Uns exemples: l'espasa del príncep és l'ordinador portàtil, la seva cuirassa un autisme galopant; el drac ferotge amb ullals de director d'entitat bancària; el donant, l'amic providencial enmig el tortuós camí. En fi, contemplat des d'aquest

punt de vista meravellós, la cosa ni és tan carca ni tan estàndard. Ni més ni menys que el conte màgic de tota la nostra vida de nens i nenes crèduls. Immadurs. Recordo Joan Manel Serrat quan diu que agraeix haver-se fet gran sense madurar. A tot això, afegim-hi polsims del cavalleresc Don Quijote de la Mancha i potser tindrem la panoràmica positiva d'un relat que basa l'eficiència dramàtica en

la seva senzillesa narrativa: plans de detall de flors, espigues, aigües a bots i barrals, pastissos vegetals, mirades humanes esbiaixades, rampells de ràbia, panoràmiques dels núvols, que com deia Màrius Torres, fan el cel més blau i més pregon. Cal dir que el demiürg és Éric Besnard (1964) cavaller francès amb ulls femenins.

Pastel de pera con lavanda

Director:

Éric Besnard.

Intèrprets:

Virginie Efira,

Benjamin

Lavernhe,

Hervé Pierre,

Hiam Abbass,

Lucie Fagedet.

França, 2015.

97'. JC Alpicat,

Funatic Lleida.

El tema. Fets i no paraules: O com deien els capellans franquistes, "por sus obras los conocerás".

La imatge. L'autista Pierre enmig la festa particular: el món li ve al damunt!

La frase. "¿Qué piensas de mis nalgas?", inquireix la Louise. Peti qui peti, l'estètica corporal femenina estableix estàndards masculins.

La recomanació. "Très jolie" per als amants afrancesats.